

БЛАГОВІСТ

Місячник української католицької Церкви в Польщі

№ 1

січень 1991 р.

Вельми радію почувши голос «Благовіста», який нестиме християнську істину всім українцям розсіяним по Польщі. Надіємось, що спричиниться він до поглиблення віри в нашому народі, поможе піднести рівень релігійного знання і стане тим добрим приятелем українських сімей у дорозі до Бога.

Благословлю всім тим, які словом, жертвою і працею поширюватимуть Божу Правду.

Владика Йоан

Шановні Читачі!

Вітаючи Вас з величавим святом Різдва Христового, бажаючи Вам життєвого і душевного щастя в наступаючому році, віддаємо до Ваших рук перший номер нового часопису, який, маємо надію, виповнить суттєву прогалину на нашему читацькому ринку в Польщі.

Часопис видає Українська грекокатолицька Церква в Польщі. Редакція знаходиться в Гуркові-Ілавецькому. Редактується «Благовіст» суспільними силами і звідси прохання про допомогу. Матеріали, які пропонуємо в цьому номері, підібрані згідно з нашим уявленням, але про майбутню форму часопису повинні вирішити його читачі. Просимо надсилати на адресу редакції свої зауваження та поради. Обіцюємо, що всі вони будуть прочитані і зробимо з них висновки.

Журнал, що перед Вами, бере на себе обов'язок суспільно-релігійного інформаційного, публіцистичного і освітнього джерела. Вже віддавна назрівала потреба злити до мирян з такою платформою, на якій зможуть вони обмінятися думками, запрезентувати свої погляди, прагнення, сумніви і запитання. Формула часопису відкрита. Значить кожен з Вас може взяти голос у цікавлячій його справі та поділитися своїми думками.

Нове життя нового прагне підходу. За останні півтора року в Польщі багато помінялось і бачимо такі зміни, про які ще недавно і думати було неможливо. Явище це невимовно радує, тому що в нових умовах нецензурованого буття все відроджується. Так само відроджується наша Церква і все, що з нею пов'язане.

Темп сьогоднішнього життя дуже великий, але, незважаючи на це, варто зосередитись над діякими питаннями, що торкаються нашого релігійного та суспільного життя. Варто призадуматися над станом нашого духа. Надіємось, що допоможемо Вам у цьому і розраховуємо на широкий діалог.

Різдвяні свята це оновлення. Нехай отже одною з клітин цього оновлення буде і «Благовіст», про потрібність і місце якого в нашій громаді вирішимо ми самі.

Різдвяне Послання Владики Івана Маритняка

«Отець змилувався і Слово Тілом стало, а Діва народила Бога, що став Людину, зоря сповіщає. Мудрі покланяються, пастихи дивуються сотворіння все радується»

Дорогі Брати й Сестри!

Ті глибокі слова різдвяної вечери вводять нас у велику і водночас радісну таємницю в історії нашого спасення – у таємницю закриту як пише св. Павло від віків (Кол. 1,26), а об'явлену в Різдві Божого сина. Бог бо так полюбив світ, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен хто вірує в Нього не загубив, але жив життям вічним (Іо. 1,26). Так глибокі слова Святого Письма об'являють нам Боже милосердя.

Слова Божої благодаті залунали в раю до людей яких Бог створив на свій образ і подобу і дав їм всю землю і благословив їм, (Бут. 1,26), але як знаємо людина знищила цю подобу Божу в собі і вибрала зло. Боже милосердя не залишає її але супроводить в обітниці.

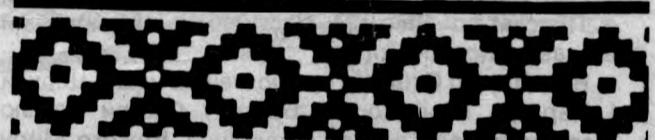
Слово Боже родить надію, дає благодать і життя з Богом хоча ще не повне, але є пророцтва, патріархів, пророків, а в них явиться майбутній Месія, Батько маубутнього віку.

Приходить ця щаслива, так очікувана всіма подія – Боже Слово стало тілом і оселилося поміж нами (Іо. 1,14).

Отець змилувався, дає Свого Сина щоб сам промовив до всіх, аби ніхто не міг сказати що не розуміє, щоб наново зіднати людину з небом і дати людині нове життя, відкрити вдруге небо і спасення.

продовження на 2 стор.

Редакційна колегія

Олег Неприцький-Грановський

Святвечір

Обрус вишиваний, пахуче сіно
Мов білим сніgom, криє на столі;
Кутя та книш і стрічка злото-синя
Й навколо столу діточки малі.

Вони так щиро помогають мамі,
Та з нетерпінням все вечери ждуть,
Такі слухняні, майже не ті самі,
Питають, чи колядки прийдуть.

В кутку дідух колоссям гнетиться,
На нього дивляться з ікон святі.
Чудовий запах від ялини в'ється,
Від печива і ярої куті...

Пилипівку вроцисто відговілі –
Стоять дванадцять традиційних страв,
За стіл усі родиною засіли
І батько всіх з Свят-Весером вітав...

Святочого чуття в серцях зазнали,
Божав здоров'я й всякого добра,
Щоб вічно щастя хати не минало.
А в небі золотом тримати зоря...

Різдвяне Послання Владики Івана Маритняка

Цю правду, що Слово тілом стало повторить і літургія Великодня на це щоб підкреслити зв'язок з Різдвом в ділі нашого спасення.

Діва породила Бога якому кланяються мудреці, (мт. 2,11), а пастухи дивуються. То постава всіх нас. Поклон для Божої таємниці і хдивування над Божою дорогою до нас людей.

Стаємо Дорогі Брати і Сестри в тих днях яслами з поклоном і здивуванням, і радістю, і питанням є це Дитя і даемо нашу відповідь, відповідь віри – це Боже Слово, Син Божий, Всевишній Бог.

Так багато історії знає визначних людей які загинули протягом віків і ніхто про них не згадає, а ця подія довершена у Вифлеємі, де народилося вбоге дитя з убогої, нікому не знаної Матері стає перед всім людством від двох тисяч років і перед кожною особою як Божа відповідь людині.

Святіший Отець в Енцикліці «Відкупительлюдини» пише, що людина не може себе зрозуміти без Христа. Ісус Христос, тільки Він дає повну відповідь всьому людству, кожному із нас, на всі питання людського життя.

Брати і Сестри з твої події народиться Свята Церква, яка є присутністю Ісуса Христа з нами, з твої події пливє найбільш шляхетний християнський гуманізм і цивілізація любові, про яку так часто згадує Святіший Отець. Бо Любов пришла на світ. Від того часу Він все буде йти з кожним із нас, замешкає не лише в яслах, але в наших храмах, в наших родинах, і що найважливіше, в нас самих, у наших серцях, оскільки людина схоче його прийняти так як прийняла Пресвята Діва Марія, Святий Йосиф, Мудреці і Пастирі. Повна віра зродить в нас повну радість.

Отець змилувався Дорогі Брати і Сестри над людством, змилувався і над нашим народом, який живе вже від 1000 років гостить в своїх рідних яслах Христа. Християнство принесло нам велику культуру і цивілізацію любові. То Христос помог нам нести наші хрести. Він і нині рождається в народі нашому. Не могли знищити Його Іроди цього світу хоча сотнями років посилали посіпак, щоб вбити це Дитя Його вірним народом. Христос і так подолає сучасних Іродів.

Це Він скріпив сили мучеників, то Він витирав слізози, які плили по нашій Батьківщині, то Він давав і дає силу тим, які поширяють Його Царство.

І ми задивлені сьогодні в цю таємницю разом з Пресвятою Дівою з Пастирями і Мудрецями віддаємо поклон Богу.

Вам Дорогі Отці, що працюєте для нашої Церкви і Народу, Вам Дорогі Брати і Сестри бажаю різвінної радості всього створіння, Божого Миру і Любові Христа.

Благословення Господнє на Вас.

Ваш Смиренний Владика
Іван

Посвячення меморіальної дошки пам'яті композитора музики українського гімну Михайла Вербицького. Улюч над Сяном.

бо ж на те Всевишній Бог з'явився на землі як смиренний чоловік, щоб на небо піднести тих, що співають Йому: Аллілуя! Бог це максималіст, і наругою над Його промислом щодо нас, є зведення празника вочоловічення Єдинородного Сина і Слова Божого до нагоди зустрічі, обміну презентами і подій, яка визначає ритм календарного року. В своїй шаленій любові до нас Він «... від небуття до буття нас привів і, коли ми відпали, знову нас підняв і не перестав творити все, поки нас на небо привів і будуче царство дарував» (Літургія св. Іоанна Золотоустого).

Людина боїться правди про себе. Не тої про свою, часто так очевидну нікчемність, навпаки – тої про її покликання і призначення до величі, якою є обоження – виконання, як учить св. Василій Великий, даного людині наказу стати Богом. Втікаючи перед правдою про себе, намагається забагнути незображені Божі тайни: «Господи, з запечатаного нечестивцями гробу Ти вийшов, такий, як і родився з Богородиці. Твої безтілесні не зrozуміли, як Ти воплотився, і не чули, коли Ти воскрес, воїни, що Тебе сторожили, бо це і те було закрите для них, що досліджують. Та тим, що вірою покланяються таїнству явились чуда» (Недільна утреня 5-го гласу). Діла Божі, нашого ради спасення, совершались у тиші, непомітно, бо Христос «бувши в Божій природі, не вважав за непорушний привілей свою рівність із Богом, але зовсім зменшив себе самого, прийнявши вигляд слуги і ставши подібним до людини» (Фл. 2, 6-7). Невже існує більший доказ неперевершеної цінності людини, задля якої Бог став слугою і «понизив себе, ставши слухняним аж до смерті, і то смерті хресної» (Фл. 2, 8). Тому вертеп, в якому рождається Спаситель, таїнственно проображає ад, в який зіде Він, щоб умертвити його блистінням Божества і умерших із глибин підземних воскресити. Без Різдва не було б Пасхи, без Пасхи Різдво не було б Різдвом. нашого Господа-Кириоса, Переможця смерті, без Різдва і Пасхи не було б П'ятдесятниці і дару животворящого нашу віру Святого Духа. Таїнство бачимо дивне і преславне. Покланяємося пречистому образові Христа, що тілом добровільно зійшов на хрест, щоб визволити нас від ворожої неволі. Прийшла надія народів. «Випростайтесь і підніміть ваші голови вгору, бо ваше визволення близько» (Лк. 21, 28).

о. Богдан Панчак

Задля нас людей

Навіщо Бог став людиною. Чому «Слово сталося тілом і оселилося між нами?» (Ів. 1,14). Мусимо шукати відповіді на це запитання, бо ж сама можливість, що Бог міг об'явитись, є так потрясаюча, що не можна перейти повз неї байдуже знізувавши плечима, заперечуючи тим самим суть людяності. Відповідь, дана на підставі того що спостерігаємо довкола, ствердить, що сталося це лише ради торговельної метушні, продажу і закупівлі, сувенірів і слащавих ніжностей, ідження і пиття. Чи ж не збуваються слова безумного багача з євангельської притчі: «Спочивай собі, їж, пий і веселися». (Лк. 12,19). Неймовірно важко віднайти нині, під спотвореним нами образом Різдва, справжню його ікону. Де шукати істини? Куди податися у пошуках відповіді на питання, від котрого залежить осмислення життя? Безсумнівно до невичерпного джерела живої віри Церкви – до молитви, яка, за св. Іоанном Золотоустим, Богові співрозмовника творить. Одні подибуємо в Акафісті Персвятій Богородиці: «Побачивши чудове народження віддалімся від світу і думками перенесімся на небо,

Благословив Ти Господи вінець літа Твоєї благості

З життя Церкви у 1990 році

23 січня у Львові, під головування Архієпископа Володимира Стернюка, церковна рада провела збори, під час яких оголошено недійсним «собором» 1946 року, яким насильно приєднано Українську греко-католицьку Церкву до російського православ'я.

28 січня у Варшаві, в церкві Успення Пречистої Діви Марії, відбувся дияконські свячення брата Дмитра Гарасима ЧСВВ. У дияконський чин возвів його Владика Іван Мартиняк.

2 лютого в Івано-Франківську, в кафедральному соборі Воскресіння Христового, вперше після повернення храму українським католикам, відслужено Божественну Літургію.

17 лютого в Пряшеві хиротонізовано о. Івана Гірку, дотеперішнього адміністратора Пряшівської Ієрархії, на япископа Греко-католицької Церкви в Чехословаччині.

30 березня – 1 квітня в Любліні проходив Світовий Конгрес Мирян Української Греко-католицької Церкви.

6 квітня новообрана львівська Міська Рада прийняла рішення про повернення Собору св. Юра Українській Греко-католицькій Церкві.

20 травня в Гурові Ілавецькому, в церкві Воздвиження Чесного Хреста, Владика Іван Мартиняк рукоположив: у пресвітерство диякона Богдана Степана і у дияконство піддиякона Богдана Панчака.

27 травня в Лігніці відбулись єрейські свячення диякона Петра Гaborчaka. Святителем був Владика Іван Мартиняк.

10 червня в Слупську диякон Богдан Панчак Був рукоположений у священство Владикою Іваном Мартиняком.

24-26 червня в Римі відбулась історична зустріч усіх єпископів Української Греко-католицької Церкви з батьківщини і діаспори. Проведено наради з папою Іоанном Павлом II.

8 липня у Варшаві Владика Іван Мартиняк рукоположив у священство диякона Дмитра Гарасима ЧСВВ.

19 серпня в празник Преображення Господнього, в поверненому греко-католикам Соборі св. Юра у Львові, Архієпископ Володимир Стернюк відслужив Архієреську Службу Божу. В благодарних моліннях взяло участь 300 тис. вірних.

8-9 вересня у Львові проходив святочний з'їзд «Українська Молодь Христові».

18 жовтня папа Іоанн Павло II проголосив промульгацію нового кодексу канонічного права Східних Церков.

8 грудня в Любліні, у Вищій Духовній Семінарії, Владика Іван Мартиняк рукоположив на дияконів Стефана Батруха і Артура Маслея.

«Народився Бог на санях»

Різдвяні свята у всьому своєму багатстві нашого пережиття це поєднання в святковій містерії свята космосу і Бога, одиниці і суспільства, досконалої простоти та глибини Божої Мудрості. Народна традиція, з якою ми сьогодні поєднуємо Різдво, має у своїх надрах багато поганських, язичницьких елементів. Відомо бо, що християнське свято Різдва наклалося на свято народження Нового Сонця, тобто переходу в нову космічну фазу в русі землі.

Язичницькі свята, спрті на циклічному розумінні часу, через вхід в зламні моменти постійно відновлюючі себе дійсності, начебто поштовхували її до дальшої ходи. Містерія перемагання часу через оволодіння ним стала формою поборення вічного проминання. Саме тому таке велике значення посидають оці великі космічні свята для поганських релігій.

Християнство – якого не можна співставити в ряді з іншими релігіями з огляду на його повністю відмінну суть, якою є самообявлення та самопожертвування Бога людям – аби вказати свої різні зв'язки з космосом і в конфронтації з поганськими святаами вказати свою абсолютну, використало як самі дати космічних свята, так і багато з їхньої символіки, остаточно перемінивши їхню суть.

Різдво Христове – свято Народження Нового Сонця – Христа, сповіщеною пророками, Вифлеємською Зорою, що за нею прийшли царі, очікуваного всіма людьми, – наклалося на свято космічного народження Нового Сонця та перемоги над темрявою. Люди обезнадіяні осіннім завиранням, сірістю і мрячнію невизначеністю світу, люди яким постійно коротшає день, святують тоді момент перемоги. Вона ще слабка, радше це надія на перемогу, як дитинка. Але з кожним днем вона кріпшає. Бо кожний день стає вже довший, вже більше світла, ще буде мороз, сніг, пурга, але вже за ними пробивається промінь надії. Все минеться і народиться колись у всій своїй красі нове життя. Довгими роками, ми, християни втікали від космічного свята. Щоб не втратити християнської його суті, забували про значення космосу. Але то саме у світі проявляється Бог. Скаже Григорій Сковорода – світ це вічна тінь Бога. А й наше життя підпорядковане космічним циклам можна повніше переосмислити, коли зрозуміємо, що світ для нас це також символ. Скільки то разів до цієї символіки відкликається Христос.

Погляньмо отже на багатство нашої різдвяної традиції, співів, вертепів. Символіка та родинне тепло Велиї, вдумлива радість колядок, щедрівок, гуляння і співи вертепників, – без чого ми й не уявляємо собі Різдва, це все вияви отого космічного святкування, поєднання з космосом, з природою. Це спосіб перекласти оцю потребу свята і людяності, життєвої енергії, яка дає силу встояти вічному проминанню. Це передсказання Божої ласки, що повністю переможе проминання. Свято являється отже прірвою в ході часу, в яку ми вібігаємо і в якій ми зустрічаємося з тим найважливішим, що колись сталося. Ми стаємо тут поза чи понад часом. Це є нове наше поєднання з джерелом всеоновлювання життя і буття світу, природи. Наскільки це сьогодні важливе для нас, людей технократичної цивілізації, ритму щоденного заробітчанства, праці тої самої в кожній порі року, масової телевізійно-відійної цивілізації, яка має однакові мірила краси та добра для всього світу, кольорової цивілізації техніки, що зводить людину до рівня його виробничої функції. Ми потоптали закони космосу, його багатство, різноманітність, особисте його переживання, і гадаємо, що потоптавши його, володіємо всім. Але потоптивши світ, ми потоптали себе. Свято – це експлозія буття, життєвої радості, це нове наше автентичне вписання в космос, у світ людей-немашин. Така являється нам сьогодні потреба свята. І наше Різдво таким святом є і має залишитися. Воно сильно нас підтримує. І саме тому слід нам сьогодні ще раз передумати наші різдвяні традиції, зrozуміти їх почати ними жити а не лише їх зберігати. Слід їм стати свіжим, живим овочем а не зберіганим в банці компотом.

Різдво Христове – це свято народження автентичного та непроминаючого Нового Сонця, про яке всі люди завжди мріяли і мріяли до кінця, свято народження Еммануїла, Бога-з-нами. Саме Він повністю відроджує життя в його особистому і людяному вигляді. То ради Його приходу ми радіємо в безкінечність, бо в Різдві Того, хто має силу воскреснути і потоптати смерть, віднаходимо основу нашої радості та нашого святкування. А це стає підготовкою до цього святкування, яким стане наше життя з Богом.

В різдвяній Літургії звучить велич Христа-Бога таїнственно поєднана з тайною Його приниженні. Бог в яслах, в бідній яскині. Де тут велич до якої ми сьогодні привили? Без світл, прожекторів, телебачення, преси а навіть без того всього, що було атрибутом народження багатих того часу. Тут брак-

ло мнимої величини. Велич проявилася в покорі, в сутті речі а не зовнішності.

Наша Літургія празника Різдва Христового постійно поєднує крайності: велич і приниження, Бог і людина, небо і земля. В стихирах співаємо: Небо і земля сьогодні радіють... небо і земля сьогодні з'єдналися». Постійно зростає «енергія» радості цього празника, щоб завершитись народженням для нас Христа в Пресвятій Євхаристії. Тут небо і земля поєдналися в ангелі і люди духовно радіють. Літургія дуже цікаво співставляє вертеп з атрибутикою Бога, який об'являє себе людям. В задостойнику на Літургії співається: Таїнство бачу я дивне і преславне: небом – вертеп, престолом херувимським – Діва, оселею – ясла... Бог, що живе на небі, тут у вертепі, вертеп – небом; Бог, що спочиває на херувимських престолах – на руках Діви, Вона ж Престолом; Бог, що живе в своїй небесній оселі – сьогодні в яслах. А це все тому, що Він сам схотів стати людиною, ради нашого піднесення до неба. Літургія пояснює нам празник через наголошення того, що невловиме людським оком – найбільшого та єдиного своєрідністю об'явлення Бога. Розуміємо вже причину радості та ваги свята, яке відтворюється в Літургії: це містерія любові Бога до людини, аж до самозаперечення, якої ми всі постійно очікуємо. Те, що сталося у Вифлеємі лише один єдиний раз, почевез свято стає присутнє тут, між нами. Бо хоча наш час – це лінія від сотворення світу, через Христове Різдво та Його смерть до Його другого приходу, то все ж таки силу до верстання цього шляху ми знаходимо в постійному, циклічному відтворюванні спасительних подій містерії Бога-Людини – Ісуса Христа. Постійно повертаючись, йдемо вперед – до Еммануїла. З нами Бог! Христос Радається! Славім Його! І радіймо!

ієромонах Марко ЧСВВ

Богдан Лепкий

Як засяють зірки

Як засяють зірки на Свят-вечір,
Понесеться, колядкою, простором,
Як веселої вістки предтеча –
Над землею, що стогне під горем.

Злинь під тиху небесну стріху,
Де вечірний сум оловом бродить,
Задзвени там всім рідним на вітху,
Що на землю Христос нині сходить...

– Не журіться! Нам нині на поміч
Божа Мати Ісуса приносить,
Що вбиває зло словом, як громом,
Й маловірам надію приносить!

...Як засяють зірки на Свят-вечір,
Понесися, колядко, на вітху –
Там, де горе здолі гне плечі,
Там, де рідна, похиlena стріха.

Пора оновлення

Різдвяний вечір. В куточку парадної кімнати прикрашена ялинка мерехтить сяйвом різникольорових лампочок. Закінчилась вже домашня метушня і можна трохи сісти і спочити. Цей сценарій знає досконало кожен з нас, тому, що помимо всяку суспільну і політичну негоду, повторюється він у наших сім'ях кожного року. Очікуючи святкової вечірі якби ненароком сягаємо думками в минуле, переживаємо минулі події, згадуємо знайомих і приятелів, робимо висновки і призадумуємося, як нам бути в прийдешньому. А думати дійсно маємо про що.

Журналісти назвали 1989 рік «роком народів Східної Європи». Це аж ніяк не перебільшене ствердження. В 1989 році почався мирний процес переходу давніх країн «соціалістичного блоку» на дорогу свободного, демократичного розвитку. А все відбувається всупереч твердженню комуністичних ідеологів, що корінні зміни суспільного ладу можуть відбуватися лише на дорозі революції.

Про суттєві зміни може також говорити українське населення, що проживає у Польщі. Звичайно, коли говорити про переміни, належить пов'язувати їх з ситуацією, яку переживає ціла країна. І так, наприклад, коли в 1980 році Польщу охопила хвиля протестів, а далі і змін, наше середовище не залишилось байдужим. Появилася група «украсівських» діячів, які стреміли до справжнього оновлення організації. Не двалось цього здійснити, а діячами зайнялись «товариські суди». Щоб ситуація змінилась, треба було зачекати саме до 1989 року.

Цей рік для нашої громади означає початок нового. Згадаймо фестиваль у Сопоті 1-2 липня 1989 р. Саме тут наша громада показала суспільну, політичну та організаційну зрілість. Зокрема символічного значення набрало завершення фестивалю. По суті цілість набрала вигляду національного свята всіх українців, була підкреслена єдності та бажанням мирного співживиття народів-сусідів Східної Європи. Колоски збіжжя та хлібина, складені київським режисером, Михайлом Саченком на руки першого в післявоєнній Польщі посла-українця, Володимира Мокрого, була велими вимовним символом. Зокрема звернув на це увагу Богдан Горинь, член української Гельсінської групи, сьогодні депутат українського парламенту, залишаючи весь український народ до скріплення сил в боротьбі за спільну мету.

Такого піднесенного настрою, як тоді, не бачилося раніше. Почуття сили та національної гідності відчувалось дослівно в кожному слові, що лунало зі сцени і в кожній розмові, що вели їх люди поміж собою. Закінчення свята спільним проспіванням гімну «Ще не вмерла Україна» видалось логічним і природним наслідком тодішніх подій.

Такий був початок «грядущого» нового.

Наступною, величавою подією стала хіротонія владики Івана в Ченстохові 16 вересня 1989 року. Здійснилось отже бажання вірних греко-католицької церкви, яка 43 роки була позбавлена свого єпископа. Подія ця відкрила новий розділ в релігійному житті нашого населення і без сумніву належить назвати її визначною.

Українська громадськість, так само як і польська, починає почуватись щораз свободніше. Проходять щораз-то нові події, які можна назвати першими.

Вперше офіційно, явно і відкрито, може тільки з деяким побоюванням відзначаємо 72 річницю проголошення Української Народної Республіки. У вроčистостях беруть участь представники польського парламенту, що має для нас дуже підкріплююче значення, адже, досі якщо нами хотіть більше цікавився, то тільки безпека.

Конгрес мирян, який відбувся у Любліні згуртував видатних діячів українського релігійного та суспільного життя зі Сходу та Заходу.

Черговою важливою подією, про яку варто пам'ятати і значення якої неможливо недобачити, був надзвичайний з'їзд УСКТ, що відбувся в лютому 1989 року. Українське суспільно-культурне товариство не тільки змінило назив на Об'єднання українців у Польщі і відірвалось від Міністерства внутрішніх справ. Вибрано нову владу (давній голова Товариства не схотів якось появитися на з'їзді), складено новий статут і, що може найголовніше, змінено принцип діяльності. Нова організація відійшла від централізації на користь демократизації та оживлення діяльності окремих гуртків. З'їзд був подією важкою також з цього огляду, що вперше в післявоєнній історії зустрілися українці з країн Сходу і Заходу (детально про все писала газета «Наше слово») і дійшли певних спільних висновків.

Вперше відбувся в Любліні під кінець березня 1989 Конгрес мирян Української католицької церкви, в якому взяли участь представники духовенства та українських мирянських організацій з цілого світу. Були також присутні діячі Комітету захисту Української католицької церкви з України.

В Улючу над Сяном відбувається з'їзд колишніх його мешканців, вмуртовується і посвячується меморіальну дошку присвяченні пам'яті Михайла Вербицького, композитора музики нашого ліму, уродженца Улюча. В Перемишлі посвячується відбудований пам'ятник Січовим Стрільцям.

В Гурові-Ілавецькому проходить 2-3 червня м.р. інша визначна подія. Відбувається перший з'їзд колишніх українських в'язнів, що з політичних причин були репресовані в Народній Польщі. В місцевій церкві посвячується меморіальну дошку присвяченню жертвам «комуністичного терору».

Іншою, важною подією в житті нашої громади, стає наукова сесія присвячена митрополитові Андрієві Шептицькому. Сесія відбулася у Кракові. Подія тим важливіша, що дала всебічну оцінку діяльності Митрополита, особи, про яку неможливо було досі на Сході почути прихильне слово в офіційній пропаганді.

Літом беремо участь у великій акції, яка має на меті помогти дітям з України, що потерпіли внаслідок чорнобильської аварії. Приблизно 400 дітей має змогу відпочивати в Польщі в Українських сім'ях (подібну акцію також проводить польське суспільство).

Під кінець серпня 1990 року в Білому Борі проходить подія, наслідки якої мають служити цілому українському народові, цьому на Україні

ї цьому, що в діаспорі. Відбувається світовий форум української діаспори, в якому, між іншим, беруть участь представники Демократичного блоку українського парламенту та репрезентанти незалежних організацій з України.

Білобірський форум настільки важкий, що зустрічається на ньому представники керівних органів різних українських організацій з багатьох країн світу. Нарешті доходить до прямої зустрічі видатних українців зі Сходу і Заходу. Щоправда ще про наслідки конференції багато говорити не можна, але вже відомо, що нав'язались ділові контакти і ведеться робота метою одної – покращати долю України.

Зараз після Форуму, в Білому Борі, відбувається конференція українських молодіжних організацій. Нарешті зустрічаються представники по суті тих самих організацій, діючих в різних країнах.

Внаслідок обох зустрічей маємо нарешті ретельну інформацію, позбавлену всякого ідеологічного непотрібу, про наших братів, що живуть на цілій землі.

1989 і 1990 роки можемо також назвати роками насиченими артистичними подіями. Оскільки раніше дуже небагатьох артистам і тільки «презентабельним» вдалось до нас приїздити, так останнім часом ансамблів і концертів доволі.

Варто ще на закінчення відзначити наші досягнення на освітній ниві. У вересні 1990 року починають працювати три нові школи, в яких вчаться українські діти. Планується, що в майбутньому цих шкіл буде більше. З початком наочального року діти мають також змогу читатися у школах релігії, веденої українськими священиками і монахами.

Подій, звичайно, відбулось і відбувається більше, годі тільки про всі згадати, але ї цього досить щоб усвідомити собі, як дуже змінилось наше життя.

Сидячи при святковому столі варто отже трохи-поміркувати, нагода якраз годяща, свята сприяють рефлексії і попробуймо використати їх. Може не варто захоплюватись самим собою і радіти зі зробленого, але напевно варто подумати над майбутнім, в який спосіб вести роботу, щоб в нашему житті та діяльності було якнайменше помилок і якнайбільше добра.

Богдан Тхір

УКРАЇНСЬКИЙ – КАТОЛІЙЩИЙ КАЛЕНДАР

на 1991 рік

СЧЕНЬ 1991

ЛЮТОЙ 1991

н. ст. ст.	Григоріанський календар	Юліанський календар
1. 19. в.	Нов. Рік. Найс. Хр. Василій В. Савасла, пап. Рим.	Богоявлення мч., Дарія Івана Богородиці, єпископа. Колін мч., Ульян Анастасія єпископа. 10. Мунт. у Крілі
2. 20. ср.	Малахія прор. Годзія мч.	
3. 21. ч.	Собор 70-їх апел.	
4. 22. п.	Назар. Богородиця. Міхея пр.	
5. 23. с.		
6. 24. н.	Богоявлення Господне	Неділя Отців. Навеї, Річка Хр. Єнотій мч. та 6/9
7. 25. п.	Собор Ілліи Хр.	Різдво Христове. Собор Пр. Іоаннією, Йосифа Об. Симона Переядому.
8. 26. в.	Теогност і Смілена, прпн.	Муцинія у Нікодимії. Діти Іоаніка Іоакіма у Відри. Амвіс мч.
9. 27. ср.	Поликсента мч.	
10. 28. ч.	Григорія Нисса, свят.	
11. 29. п.	+ Теодозія В., прпн.	
12. 30. с.	Таріїан мч, Тутіан	
13. 31. н.	Неділя по Пресвітії, (12-та) Епакона мч. та 7/10	Неділя по Різдви (31-та) Мелатія прпн. та 7/10
14. 1. п.	Отила Побогія у Снані	Нов. Рік. Найс. Хр. Василій В. Сильвестра, пап. Рим. Малхія прор., Годзія мч.
15. 2. в.	Павла Тверського, прпн.	Собор 70-їх апел.
16. 3. ср.	Полікса оновія св. Петра	
17. 4. ч.	+ Антонія В., прпн.	
18. 5. п.	Анастасія і Киріана, свят. О.	Навеї. Богородиця. Міхея прор. Богоявлення Господне
19. 6. с.	Макарія прпн.	
20. 7. н.	Неділя про Магіяра і Фараса	Неділя по Пресвітії (32-та) Собор Іл. Хр. та 8/11
21. 8. п.	+ Симонія прпн. та 8/11	
22. 9. в.	Максима ієп.	Георгій і Смілена, прпн.
23. 10. ср.	Тимохес іу, Анастасія Кілікетаєва, свят.	Помісника мч.
24. 11. ч.	Кілікетаєва, свят.	Григорія Нисса, прпн.
25. 12. п.	+ Григорія Богословія. свят.	+ Теодосія З., прпн.
26. 13. с.	Кесарія франківська, Араклія, мч.	Софронія і Стратона
27. 14. н.	Неділя про Благодатного Сина	Неділя про Магіяра і Фараса Огнія та Снані та 1/1
28. 15. п.	Ефрема Сир. прпн.	Павла Тверського, прпн.
29. 16. в.	Перен. монія Ігнатія Б.	Поклонік оковам св. Петра + Антонія В., прпн.
30. 17. ср.	+ ТРЬОХ СВЯТИТЕЛЬІВ	Атанасія і Киріана, святі. Агапітова і Киріана, святі.
31. 18. ч.	Кара # Івана, лікарія мч.	

БЕРЕЗЕНЬ 1991

н. ст. ст.	Григоріанський календар	Юліанський календар
1. 19. п.	Троїцтво мч.	Благодаті і Валентія, мч.
2. 20. ср.	Святіни Господні	+ Сигізмунд. В.
3. 21. ч.	Симона і Агнеса ієп. 2/2	Неділя про Благодатного Сина
4. 22. п.	Іоанн М'ясопуста	Максима ієп. та 2/2
5. 23. с.	Симона і Агнеса ієп. 2/2	Тимохес іу, Анастасія Кілікетаєва, свят.
6. 24. н.	Неділя Отців. Навеї, Річка Хр. Єнотій мч. та 6/9	+ Григорія Богословія. свят. + Ксеніона, Марії, Араклія, мч. Зупокійна субота
7. 25. п.	Собор Ілліи Хр.	Іоанн М'ясопуста
8. 26. в.	Теогност і Смілена, прпн.	
9. 27. ср.	Поликсента мч.	
10. 28. ч.	Григорія Нисса, свят.	
11. 29. п.	+ Теодозія В., прпн.	
12. 30. с.	Таріїан мч, Тутіан	
13. 31. н.	Неділя по Пресвітії, (12-та) Епакона мч. та 7/10	Неділя по Різдви (31-та) Мелатія прпн. та 7/10
14. 1. п.	Отила Побогія у Снані	Нов. Рік. Найс. Хр. Василій В. Сильвестра, пап. Рим. Малхія прор., Годзія мч.
15. 2. в.	Павла Тверського, прпн.	СТРИТЕННЯ ГОСПОДНІС
16. 3. ср.	Полікса оновія св. Петра	Симеона і Агнеса, прор.
17. 4. ч.	+ Антонія В., прпн.	
18. 5. п.	Анастасія і Киріана, свят. О.	
19. 6. с.	Макарія прпн.	
20. 7. н.	Неділя про Магіяра і Фараса	Агабій. Поп. Великого посту.
21. 8. п.	+ Симонія прпн. та 8/11	Вукона прпн.
22. 9. в.	Максима ієп.	Паркенія і Луки, прпн.
23. 10. ср.	Тимохес іу, Анастасія Кілікетаєва, свят.	Теодора Страт. мч.
24. 11. ч.	Кілікетаєва, свят.	Никифора мч.
25. 12. п.	+ Григорія Богословія. свят.	Харалампія мч.
26. 13. с.	Кесарія франківська, Араклія, мч.	
27. 14. н.	Неділя про Благодатного Сина	Агабій. Поп. Великого посту.
28. 15. п.	Ефрема Сир. прпн.	Вукона прпн.
29. 16. в.	Перен. монія Ігнатія Б.	Симона і Агнеса ієп.
30. 17. ср.	+ ТРЬОХ СВЯТИТЕЛЬІВ	Світлана і Пані, мч.
31. 18. ч.	Кара # Івана, лікарія мч.	Лазарева субота. Олексія
17. 4. н.	1-ша Н. Великого посту	КВІТНА НЕДІЛЯ
18. 5. п.	Теодора Тир. та 4/4	
19. 6. с.	Іоанна Сиропусна	
20. 7. н.	Іоанна Сиропусна	
21. 8. п.	Агабій. Поп. Великого посту.	
22. 9. в.	Симонія прпн. та 8/11	
23. 10. ср.	Макарія ієп.	
24. 11. ч.	Тимохес іу, Анастасія Кілікетаєва, свят.	
25. 12. п.	Кесарія франківська, Араклія, мч.	
26. 13. с.	Кесарія франківська, Араклія, мч.	
27. 14. н.	Неділя по Різдви (32-та)	
28. 15. п.	Собор Ілліи Хр. та 8/11	
29. 16. в.	Григорія Нисса, свят.	
30. 17. ср.	Симона і Агнеса ієп. та 7/10	
31. 18. ч.	Кара # Івана, лікарія мч.	

ТРАВЕНЬ 1991

н. ст. ст.	Григоріанський календар	Юліанський календар
1. 19. с.	Юстина мч. Агата, лік. Печ.	Патрікія священика.
2. 20. н.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Неділя Всіх Святих
3. 21. п.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Талалея ан.
4. 22. ч.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	+ Константина І Олена, патрі.
5. 23. п.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Евгенія, Преліслави Симеона Дівичороди, Сусанні і З. знах. Ч. Голова Іа. Хр. Карла ан.
6. 24. с.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	ПРЕСВЯТОГО СВЯХАРИСТІУ
7. 25. н.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Лукіїана, Лазлі Магнографа свят.
8. 26. п.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Доротея. Ігор. Вікторіана, Іаріона
9. 27. в.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Пресла. Серія Ісусового (на нед.) Состроздання Пр. Богородиці
10. 28. ср.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Лукіїана, Лазлі Марія, іл. і св.
11. 29. ч.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Глафіра мч.
12. 30. п.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Семена і Степана, іл. Володимир.
13. 31. с.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Іоанна і Сосипатра, апт.
14. 1. н.	Неділя по Вознесінні	Неділя про Симона і Глікера
15. 2. п.	Марія Томіна (Прорідка) Марія Савасла, пап. Рим.	+ Іоанна Золотої, Антонія і Фараса
16. 3. ср.	Селістин (Прорідка) Селістин	Огурцова, Іларія, апт.
17. 4. ч.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Онуфрія В., пуст.
18. 5. п.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Ліоніна М.
19. 6. с.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	+ Юлія і Юліана
20. 7. н.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Софіїана Святій
21. 8. п.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Доротея, Ігор. Вікторіана, Іаріона
22. 9. в.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Пресла. Серія Ісусового (на нед.) Состроздання Пр. Богородиці
23. 10. ср.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Лукіїана, Лазлі Марія, іл. і св.
24. 11. ч.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Глафіра мч.
25. 12. п.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	+ Симона Зелота, апт.
26. 13. с.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	+ Карина і Мергілія, апт. св. Володимира.
27. 14. н.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Іоанна і Степана, іл. і св.
28. 15. п.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Іоанна і Степана, іл. і св.
29. 16. в.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Іоанна і Степана, іл. і св.
30. 17. ср.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Іоанна і Степана, іл. і св.
31. 18. ч.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Іоанна і Степана, іл. і св.

ЧЕРВЕНЬ 1991

н. ст. ст.	Григоріанський календар	Юліанський календар
1. 19. с.	Юстина мч. Агата, лік. Печ.	Патрікія священика.
2. 20. н.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Неділя Всіх Святих
3. 21. п.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Талалея ан.
4. 22. ч.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	+ Константина І Олена, патрі.
5. 23. п.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	Евгенія, Преліслави Симеона Дівичороди, Сусанні і З. знах. Ч. Голова Іа. Хр. Карла ан.
6. 24. с.	Іоанна мч. Агнеса і Агнесані.	ПРЕСВЯТОГО С

ЛИПЕНЬ 1991

СЕРПЕНЬ 1991

ВЕРЕСЕНЬ 1991

н. ст. ст.	Григоріанський	календар	Юліанський
1. 18. П.	Косак і Дем'ян, літ. + Позок. Рен Пр. Богородиці	Леонтій мч. + Юлій ап., Гл. брата Мартина.	
2. 19. В.	Янкіта мч., Анатолій		
3. 20. Ср.	Андрій Кріт, Марта + Антоній Агост.	Юліана мч. Евгенія синодич. Артемії мч., Гордієн	
4. 21. Ч.			
5. 22. П.			
6. 23. С.	Особа, синодич. Агост.		
7. 24. Н.	7-ма Неділя по Зн. св. Духа	6-та Неділя по Зн. св. Духа РІЧКОВО ІВАНА ХР. гл. 5/6	
8. 25. П.	Прокопій візант.	Февроній прор.	
9. 26. В.	Пахомія синодич.	Давид прор.	
10. 27. Ср.	+ Антоній Пет., прп.		
11. 28. Ч.	Бл. Опала, кн. Кін.		
12. 29. П.	Федор і Іван, мч.		
13. 30. С.	Гарвін арх., Стефан прп.		
14. 1. Н.	8-ма Неділя по Зн. св. Духа Юлія мч. гл. 7/8		
15. 2. Г.	+ Володимир В., кн. К.	+ Полох. Рен Пр. Богородиці	
16. 3. В.	Анатолія синодич.	Янкіта, Анатолій	
17. 4. Ср.	Мартина візант.	Андрій Кріт, Марта	
18. 5. Ч.	Іван Микоцький, Печ. затр.	+ Антоній Агост. прп.	
19. 6. Н.	Мартина прп.	Симон, скимн. Пет.	
20. 7. С.	+ ЦПІІ прор.	Томі І Акакіс, прп.	
21. 8. Н.	9-та Неділя по Зн. св. Духа Евгена прп. гл. 8/9	8-ма Неділя по Зн. св. Духа Прокопій мч. гл. 7/8	
22. 9. П.	Марії Маг., мироносиці	Панкратій синодич.	
23. 10. В.	Трофима і Теодора, мч.	+ Антоній Пет. прп.	
24. 11. Ср.	+ Успіння сн. Анни, мч.	Богдана арх., Стефана прп.	
25. 12. Ч.	Софона, Марослава	Федора ірина, кн. Кін.	
26. 13. П.	+ Пантелеймона мч. лікаря	Гаврила арх., Стефана прп.	
27. 14. С.		Агакін і Приселін, ашп.	
28. 15. Н.	10-та Неділя по Зн. св. Духа Йоакім гл. 1/10	9-та Неділя по Зн. св. Духа + Володимира кн. гл. 8/9	
29. 16. П.	Каленик, Серафін	Антоніна синодич.	
30. 17. В.	Сим і Сильван, ашп.	Мартина синодич.	
31. 18. Ср.	Евхаристія праведн.	Івана Многострадан.	

н. ст. ст.	Григоріанський	календар	Юліанський
1. 18. В.	ПОКРОВИ ПР. БОГОРОДИЦІ	Симеона прп.	
2. 19. Ср.	Кипріана і Юстини	Трофима та ін. мч.	
3. 20. Ч.	Діонісія Аресоніаті	Евстатія візантії, Михаїла кн.	
4. 21. П.	Харитин мч., Яромі	Кіндрата ап.	
5. 22. С.		Йоанна прп.	
6. 23. Н.	20-та Неділя по Зн. св. Духа + Тома ап. гл. 3/9	23-та Неділя по Зн. св. Духа Анна гл. 7/2	
7. 24. П.	Сергій і Вакха мч.	Іоанна прп.	
8. 25. В.	Пелагії, Таїсії, прп.	Гавріїл арх., Гавріїл ап.	
9. 26. Ср.	+ Йоана Альф., ашп.	Гавріїл арх., Мартона	
10. 27. Ч.	Симеона і Симакії, мч.	Симеона прп., Гавріїл ап.	
11. 28. П.	Симеона діак., Теодора існ.	Іоакім і Дем'ян, літ.	
12. 29. С.	Коски Симонтар, Кузьма	Кіріака прп.	
13. 30. Н.	21-та Неділя по Зн. св. Духа Веніаміна мч. гл. 4/10	20-та Неділя по Зн. св. Духа Григорій Вірм. гл. 3/9	
14. 1. П.	Птересії Тер. Наазарій мч.	ПОКРОВ ПР. БОГОРОДИЦІ	
15. 2. В.	Симеона прп., Лукина мч.	Кириака і Юстини, мч.	
16. 3. Ср.	Лукина сонц., Лукина мч.	Діонісія Ареопагита	
17. 4. Ч.	Оса прор., Лазар. Гл. прп.	Харитин мч., Ярема	
18. 5. П.	+ Лука ап. і са.	Ерота синодич.	
19. 6. С.	Йоан прор. Іван Риль.	+ Тома Білого, ашп., Хосе	
20. 7. Н.	22-та Неділя по Зн. св. Духа Артемія мч. гл. 5/11	21-та Неділя по Зн. св. Духа Сергія мч. гл. 4/10	
21. 8. П.	Індріана В., прп.	Пелагії Гаїсії, прп.	
22. 9. В.	Левітія чіт., Оверка Якона, Гл. брата	+ Якона Альф., ашп.	
23. 10. Ср.	ДМИТРИЙ ВІЛКМЧ.	Симеона і Симакії, мч.	
24. 11. Ч.		Филипа діак., Георана існ.	
25. 12. П.	Маріана і Мартира, мч.	Коски Симонтар, Кузьма Карія, Веніакина та ін. мч.	
26. 13. С.	Заповіт і Заповіт.		
27. 14. Н.	23-та Неділя по Зн. св. Духа Нестора мч. гл. 6/11	22-та Неділя по Зн. св. Духа Параскевії мч. гл. 5/11	
28. 15. П.	Параскевії Г'єтн., мч.	Симеона прп., Лукина мч.	
29. 16. В.	Анастасії Рим., мч.	Лонгіна сонц., Логана	
30. 17. Ср.	Заповіт і Заповіт.	Осії прор. і Григорія, друга + Луки, ашп. і са.	
31. 18. Ч.			

ГРУДЕНЬ 1991

н. ст. ст.	Григоріанський	календар	Юліанський
1. 19. Ч.	Прп. Ч. Хр. Хрещення Русі	Мартина прп.	
2. 20. П.	Софона, пан Рим.	+ ЦПІІ прор.	
3. 21. С.	Іоаким. Далмат, фавста	Евгінія прор.	
4. 22. Н.	11-та Неділя по Зн. св. Духа Євдокії мч. гл. 2/11	10-та Неділя по Зн. св. Духа Марії Магдалини гл. 1/10	
5. 23. П.	Євстатій мч.	Трофима і Теодора, мч.	
6. 24. В.	ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДНІЄ	+ Бориса і Гліба, Христини	
7. 25. Ср.	Долгія, Пулхерії	+ Успіння сн. Омеляни	
8. 26. Н.	16-та Неділя по Зн. св. Духа РІЗДВО ПДМ гл. 7/5	15-та Неділя по Зн. св. Духа Наталії мч. гл. 6/4	
9. 27. П.	Йоаким і Агнеса	Пілісена прп., Кукті	
10. 28. С.	+ Матвія ап.	Августіна сп.	
11. 29. Н.	12-та Неділя по Зн. св. Духа Іоаким і Агнеса	+ Успіння ікони Івана Хр. Олександра, Івана, Павла, святих + Голок. Пілеса Пр. Богородиці + Новий Ріх перп. Симеона стопі.	
12. 30. П.	Фотій і Ангеліти, мч.	Леоніда мч. гл. 7/15	
13. 31. В.	Максима ієп.	Ангела, Теофіста, Персяслава	
14. 1. Ср.	Перес. моніх Теодор	Максима Богородиця	
15. 2. Н.	17-та Неділя по Зн. св. Духа Н. по Воздв. гл. 2/11	Захарія прор.	
16. 3. П.	Софії вілаж.	Софія мч. Івана, Євдокії мч.	
17. 4. В.	Софії, Віра, Надія, Любові	РІЗДВО ПР. Д. МАРІЇ	
18. 5. Ср.	Семена прп.	Іоакима Святого	
19. 6. П.	Трофима та ін. мч.	Софія вілаж.	
20. 7. В.	Софії вілаж.	Мінодора та ін. мч.	
21. 8. Ср.	Софії вілаж.	Теодора Олександор.	
22. 9. Н.	13-та Неділя по Зн. св. Духа Фтора і Глара гл. 4/2	Автонома свящн.	
23. 10. П.	Андріана і Наталії, мч.	Корентія сот.	
24. 11. В.	Агатрана, Боголій, мч.	ВОЗДВІЖЕННЯ Ч. ХРЕСТА	
25. 12. Ср.	Луки мч., Ірина синодич.	Іоакима вілаж.	
26. 13. Ч.	Іоакима і Ірини	Іоакима вілаж.	
27. 14. П.	Іоакима і Ірини	Іоакима вілаж.	
28. 15. С.	Іоакима і Ірини	Іоакима вілаж.	
29. 16. Н.	Іоакима і Ірини	Іоакима вілаж.	
30. 17. П.	Іоакима і Ірини	Іоакима вілаж.	
31. 18. Ср.	+ Полож. Пісса Пр. Богородиці	Григорія Вірм., синодич.	

ЛІСТОПАД 1991

н. ст. ст.	Григоріанський	календар	Юліанський
1. 18. Н.	28-та Неділя по Зн. св. Духа Ал. і Св. з 30. Н. гл. 3/6	27-та Неділя по Зн. св. Духа Платона і Романа гл. 2/5	
2. 19. П.	Анагула прор.	Анагула прор.	
3. 20. С.	Софроній прор.	Софроній прор.	
4. 21. Ч.	Варвари мч., Івана Дим.	ІВВЕДЕННЯ В ХРАМ П. Д. М.	
5. 22. С.	+ Сава Осізо прп.	Філіппівна, Канітій	
6. 23. Н.	Св. О. МИКОЛАЯ ЧДТВ.	Амфілохія і Григорія	
7. 24. С.	Амвросія еп.	Катерина, Меркурій мч.	
8. 25. Н.	29-та Неділя по Зн. св. Духа Ал. і Єв. з 30. Н. гл. 3/6	Ангелина прп.	
9. 26. П.	НЕПОРОЧНЕЧАТТЯ П. Д. М.	Софія пр.	
10. 27. В.	Мінія та ін. мч.	Василіана прп.	
11. 28. Ср.	Даниїла стопів.	+ Ахілія Первосв. ап.	
12. 29. Ч.	Спиріона члв.	Наума прор., Філарета	
13. 30. П.	Іоакима і Мартирія, мч.	Поганіс пр.	
14. 1. Ср.	СОБОР АРХ. МИХАІЛА	Ангеліна мч. Агнеса	
15. 2. Н.	Онтаріо, Мартоса, ашп.	Іоакима прп.	
16. 3. Ср.	Лазар прп.	Іоакима прп.	
17. 4. Н.	25-та Неділя по Зн. св. Духа Родиона ап. гл. 8/3	Ангеліна мч. Агнеса	
18. 5. П.	Теодора Ст., Віктора, Зенона і Зенона, мч.	Іоакима прп.	
19. 6. Ср.	Софії пр		